

पृथिवी सर्वभूतानां जनित्री तदिधाः स्त्रियः । पुमान् प्रजापतिस्तत्र शुक्रं तेजामयं विदुः ।

इत्येतल्लोकनिर्माणं ब्रह्मणा विहितं पुरा । प्रजाः समनुवर्तन्ते स्त्रैः स्त्रैः कर्माभिरावृताः ।

इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भृगुभरद्वाजसंवादे नवत्यधिकशतोऽध्यायः ॥ १६० ॥

॥ भरद्वाज उवाच ॥ दानस्य किं फलं प्राजुर्धर्मस्य चरितस्य च । तपसश्च सुतप्तस्य स्वाध्यायस्य ज्ञतस्य वा ।

॥ भृगुवाच ॥ ज्ञेन शान्त्यते पापं स्वाध्यायैः शान्तिरुत्तमा । दानेन भोगानित्याजस्तपसा स्वर्गमाप्नुयात् । ६१५

दानन्तु द्विविधं प्राहुः परत्रार्थमिहैव च । सद्भ्यो यद्दीयते किञ्चित्तत् परत्रोपतिष्ठते ।

असद्भ्यो दीयते यत्तु तद्दानमिह भुज्यते । यादृशं दीयते दानं तादृशं फलमश्नुते ।

॥ भरद्वाज उवाच ॥ किं कस्य धर्माचरणं किं वाऽधर्मस्य लक्षणं । धर्मः कतिविधो वाऽपि तद्भवान् वक्तुमर्हति ।

॥ भृगुवाच ॥ स्वधर्माचरणे युक्ता ये भवन्ति मनीषिणः । तेषां स्वर्गफलावाप्तिर्यथाऽन्यथा स विमुह्यते ।

॥ भरद्वाज उवाच ॥ यदेतच्चातुराश्रम्य ब्रह्मर्षिविहितं पुरा । तेषां स्त्रे स्त्रे समाचारास्तान्ने वक्तुमिहाहसि । ६१६

॥ भृगुवाच ॥ पूर्वमेव भगवता ब्रह्मणा लोकहितमनुतिष्ठता धर्मसंरक्षणार्थमाश्रमाश्चत्वारोऽभिनिर्दिष्टाः । तत्र गुरुकुलवासमेव प्रथममाश्रममुदाहरन्ति । सत्यगत्र शौचसंस्कारनियमव्रतविनियतात्मा उभे सन्ध्ये भास्कराग्निदेवतान्युपस्था य विहाय तन्द्रालस्ये गुरोरभिवादनवेदाभ्यासश्रवणपवित्रीकृतान्तरात्मा त्रिषवणमुपसृश्य ब्रह्मचर्याग्निपरिचरणगुरुशुश्रूषानित्यभिज्ञाभैक्ष्यादिसर्वनिवेदितान्तरात्मा गुरुवचननिर्देशानुष्ठानाप्रतिकूलो गुरुप्रसादलब्धस्वाध्यायतत्परः स्यात् ।

॥ भवति चात्र श्लोकः ॥ गुरुं यस्तु समाराध्य द्विजो वेदमवाप्नुयात् । तस्य स्वर्गफलावाप्तिः सिद्ध्यते चास्य मानसमिति ।

गार्हस्थ्यं खलु द्वितीयमाश्रमं वदन्ति तस्य समुदाचारलक्षणं सर्वमनु व्याख्यास्यामः । समावृत्तानां सदाचाराणां सह धर्मचर्याफलार्थिनां गृह्याश्रमो विधीयते । धर्मार्थकामावाप्तिर्द्युव त्रिवर्गसाधनमपेक्षागर्हितेन कर्मणा धनान्यादाय स्वाध्यायोपलब्धप्रकर्षेण वा ब्रह्मर्षिनिर्मितेन वा अद्रिसारगतेन वा ह्यथकथनियमाभ्यासदेवतप्रसादोपलब्धेन वा धनेन गृहस्थो गार्हस्थ्यं वर्त्तयेत् । तद्धि सर्वाश्रमाणां मूलमुदाहरन्ति । गुरुकुलनिवासिनः परिव्राजका ये चान्ये सङ्कल्पितव्रत नियमधर्मानुष्ठायिनस्तेषामप्यत एव भिक्षावलिप्तविभागाः प्रवर्तन्ते ।

वानप्रस्थानाश्च द्रव्यापस्कार इति प्रायशः खल्वेते साधवः साधुपथ्यादनाः स्वाध्यायप्रसङ्गिनस्तीर्थाभिगमनदेशदर्शनायं पृथिवीं पर्यटन्ति तेषां प्रत्युत्थानाभिगमनमनसूयावाक्प्रदानसुखशक्त्यासनसुखशयनाभ्यवहारसत्क्रिया चेति ।

॥ भवति चात्र श्लोकः ॥ अतिथिर्यस्य भग्नाशो गृहात् प्रतिनिवर्तते । स दत्त्वा दुष्कृतं तस्मै पुण्यमादाय गच्छति । ६१७

अपि चात्र यज्ञक्रियाभिर्देवताः प्रीयन्ते निवापेन पितरो विद्याभ्यासश्रवणधारणेन च वयः अपत्योत्पादनने प्रजापतिरिति ।

॥ श्लोकौ चात्र भवतः ॥ वात्सल्यात् सर्वभूतेभ्यो वाच्याः श्रोत्रसुखा गिरः । परितापोपघातश्च पारुष्यञ्चात्र गर्हितं ।

अवज्ञानमहङ्कारो दम्भश्चैव विगर्हितः । अहिंसा सत्यमक्रोधः सर्वाश्रमगतं तपः ।

अपि चात्र मात्याभरणवस्त्राभ्यङ्गनित्योपभोगनृत्यगीतवादिचश्रुतिसुखनयनाभिरामदर्शनानां प्राप्तिर्भक्ष्यभोग्यस्ते ह्यपेक्ष्यचूष्याणामभ्यवहार्याणां विविधानामुपभोगः स्वविहारसन्तोषः कामसुखावाप्तिरिति ।

त्रिवर्गगुणनिर्वृत्तिर्यस्य नित्यं गृह्याश्रमे । स सुखान्यनुभूयेह शिष्टानां गतिमाप्नुयात् ।